

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Jubilea a zprávy

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 31 (1986), No. 5, 284--289

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/138964>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1986

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

jubilea & zprávy

Rukopisy článků k osobním výročím nebo k výročím institucí musí být redakci dodány 9 měsíců před datem výročí, mají-li být publikovány včas.

ZEMŘEL PhDr. OTAKAR GLOS

Dne 12. října 1985 zemřel v Praze dlouholetý člen JČSMF PhDr. Otakar Glos, vysokoškolský učitel matematiky v. v., který působil v posledních letech své aktivní učitelské činnosti na katedře matematiky fakulty elektrotechnické ČVUT v Praze.

Dr. Otakar Glos se narodil 4. srpna 1907 v Náměšti nad Oslavou. S rodiči se přestěhoval do Olomouce, kde studoval na Slovanském reálném gymnasiu, na němž maturoval s vyznamenáním v roce 1926. Poté studoval na přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy obor matematika a deskriptivní geometrie. Jeho oblíbenými učiteli byli prof. Bydžovský a prof. Kadeřávek. Studium ukončil státními zkouškami s vyznamenáním v roce 1931. Ve školním roce 1931–32 studoval na univerzitě v Hamburku psychologii u prof. W. Sterna a u prof. Wagnera. Po návratu si zapsal na filozofické fakultě obor filozofie, psychologie, sociologie u profesorů J. B. Kozáka, J. Krále a F. Šerackého. V roce 1934 byl po úspěšně vypracované a obhájené disertační práci z těchto oborů prohlášen doktorem filozofie.

V době hospodářské krize nebylo pro něho umístění na střední škole. Nastoupil proto jako výpomocný učitel na měšťanské chlapecké škole U Studánky v Praze 7. Ve šk. r. 1935/36 pracoval jedno pololetí jako aspirant na reálném gymnáziu v Nymburce a druhé pololetí jako suplující profesor na státním reálném gymnáziu na Kladně. Od šk. roku 1936/37 byl ustanoven profesorem matematiky a deskriptivní geometrie na reálném gymnáziu v Kolíně. Tam patřil mezi jeho žáky pozdější předseda ČSAV akademik Bohumil Kvasil, který při nejedné příležitosti vzpomněl na svého bývalého profesora matematiky. V roce 1937 přechází prof. Glos na reálku v Praze-Karlí-

ně a od dalšího roku byl až do roku 1957 profesorem na gymnáziu v Praze 3, Kubelíkově ulici.

V roce 1957 nastupuje jako odborný asistent na katedru matematiky a deskriptivní geometrie stavební fakulty ČVUT s určením pro Vysokou školu železniční. Po přeložení Vysoké školy železniční z Prahy do Žiliny přešel dr. Glos na základě úspěšného konkursu na katedru matematiky fakulty elektrotechnické ČVUT, kde působil až do svého odchodu do důchodu v roce 1972. I po svém odchodu do důchodu vedl však jako externista konzultace z lineární algebry v dálkovém studiu elektrotechnické fakulty ČVUT.

Odborná práce dr. Glose se dělí do dvou oblastí, které studoval. V době svého působení na střední škole se zabýval zvláště psychologií a filozofií a z jeho pera vyšla řada odborných článků a dalších samostatných publikací, např. *Nedůvěra v myšlení*, nakl. V. Petra v Praze, *Příspěvek ke genetickému vnímání*, Česká mysl 1935, *Studie z psychologie myšlení — intelektuální stránka* z roku 1937. V oblasti matematiky pracoval zvláště za svého působení na elektrotechnické fakultě, kde byl členem semináře kinematické geometrie vedeného prof. RNDr. Z. Pirkem, DrSc. Dr. Glos se zde zabýval zejména n -rozměrnou afinní kinematikou. Podílel se na vypracování řady výzkumných zpráv a odborných článků.

Dr. Otakar Glos byl vynikajícím učitelem. S velkým citem a pochopením pro mladé lidi se věnoval po většinu svého života přípravě naší

technické inteligence. Z řad jeho bývalých studentů vyšlo mnoho vynikajících vědců, inženýrů i pedagogů. Spolupracovníci i žáci vzpomínají na dr. Glose jako na tichého a upřímného člověka, který dovedl v obtížných životních situacích s velkým pochopením poradit a který podpořil každou dobrou věc.

Zdeněk Jankovský

K OSMDESÁTINÁM DOC. FRANTIŠKA DUŠKA

V Ústí nad Labem a v jeho okolí pravidelně potkáváme čiperně a rázně vykračujícího muže (často se svou manželkou). Okolí zdánlivě nevnímá, hlavu mírně nakloněnou dopředu, jako by nohy nestačily spěchajícím myšlenkám a nápadům v jeho hlavě. Potkáte-li se s ním a vyrušíte-li ho pozdravem z jeho soustředění, pak poznáte, že musí vynaložit mnoho úsilí na uklidnění nohou i myšlenek. Podaří-li se to, zjistíte, že hovoříte s člověkem všestranně vzdělaným, zajímajícím se o vše nové, i když už sám není nejmladší.

Nám pedagogům Ústecka je dobře znám a členům JČSMF z celé republiky právě tak; je to docent František Dušek. Odhadnout jeho věk je obtížné, jeho vitalita kontrastuje s jeho zkušenostmi a vědomostmi. Občanský průkaz nám sděluje neuvěřitelné — narodil se 20. června 1906 a dožívá se tedy letos osmdesátí let. Proběhněme s ním významnější zastávky a křižovatky na jeho životní dráze z rodiště na březích Divoké Orlice až do zakouřeného Ústí:

1906 narozen v Kostelci nad Orlicí
1916—23 student tamní reálky, maturuje s vyznamenáním
1923 vstupuje na České vysoké učení technické a na přírodovědeckou fakultu UK v Praze; zároveň se hlásí do JČMF
1929 skládá státní zkoušky a získává aprobaci pro vyučování matematice a deskriptivní geometrii
1929—31 vojenská prezenční služba u pěchoty v Josefově
1931—37 vyučuje na gymnáziu v Sušici, na reálce v Kutné Hoře, na gymnáziu a učňovské škole v Bučovicích, na gymnáziu a učitelském ústavu v Litomyšli, na gymnáziu v Chrudimi

1937 žení se 7. června v Chrudimi a vrací se do rodného města na reálku, která se mění na gymnázium
1943—45 totálně nasazen v továrně na dřeváky
1945 opět ve škole, vstupuje do KSČ, je členem rady ONV
1946 jmenován ředitelem gymnázia v pohraničním Rumburku; je předsedou odbočky Svazarmu
1948 zakládá a řídí v Rumburku též zdravotnickou školu
1951—54 ředitel dělnické přípravy ve Šluknově
1954—59 vedoucí kabinetu matematiky na Krajském ústavu pro další vzdělávání učitelů v Liberci; lektor VUMLu a Socialistické akademie (tehdy to byla Společnost pro šíření politických a vědeckých znalostí)
1955 získává čestný titul „vzorný učitel“
1955 stává se členem redakční rady časopisu „Matematika ve škole“
1956 spoluzakladatel krajské pobočky JČMF v Liberci; její jednatel a později předseda
1959—64 vedoucí katedry matematiky na Pedagogickém institutu v Liberci
1959—79 člen Ústředního výboru JČMF
1962 vyznamenán udělením medaile Jana Amose Komenského
1964 po habilitaci jmenován docentem v oboru metodika matematiky a přechází na Pedagogickou fakultu v Ústí nad Labem
1965 odměněn pamětní medailí za dvacet let práce ve školství na děčínském okrese (Rumburk, Šluknov)
1966—70 vedoucí katedry matematiky
1970 odchází do důchodu
1970—77 pracující důchodce na katedře matematiky
1981 čestné uznání ministerstva školství k 30. ročníku Matematické olympiády
1985 poděkování SPN za třicet let obětavé práce v redakční radě časopisu „Matematika (a fyzika) ve škole“
1986 dožívá se osmdesátí let

Oživme tento osmdesátiletý „maratón“ konkrétními vzpomínkami na spolupráci se soudruhem Duškem. Vybavuje se nám jeho družné vystupování, skromnost, taktnost, ohleduplnost a ochota pomáhat: vlastnosti, které zpříjemňují každé setkání, každou spolupráci s ním.

Je nutné připomenout jeho bohatou publikační činnost — učebnice, příručky pro zájmové

kroužky a pro učitele, množstvi článků v Pokročích, v *Matematice a fyzice ve škole*, v *Matematicko-fyzikálních rozhledech*, v německé *Mathematik in der Schule*. Nezapomeňme ani na filmový seriál o funkcích.

V Severočeském kraji, ale i po celé republice a v zahraničí je znám svými přednáškami a besedami na nejrůznější témata z teorie i praxe matematického vyučování. Této činnosti se věnoval na mnoha úsecích: pro řešitele MO, pro učitele na různých školeních, pro členy Jednoty, pro účastníky různých konferencí u nás i v zahraničí (Berlín, Halle, Lipsko, Drážďany, Bělehrad, Záhřeb, Sofie, Krakov).

Je mnoho věcí, které soudruh Dušek pro nás mladší vykonal, a trochu sobecky věříme, že ještě vykonal. Přáli bycom si, aby nás dále navštěvoval na katedře matematiky, pracoval ve výboru pobočky JČSMF a dále nás hlídal, abychom správně česky mluvili i psali a abychom se někdy neukvapovali a jindy zase neotáleli. Dále bychom si přáli, aby byl zdravý a mohl nás doprovázet při vycházkách do okolí, třeba až na vrchol Milešovky jako v loňském roce.

To vše soudruhu Duškovi i sobě ze srdce přejeme.

Za výbor pobočky JČSMF v Ústí nad Labem

Vlastimil Čech

DOCENT FRANTIŠEK PÚCHOVSKÝ 65ROČNÝ

V marci tohto roku sa dožil 65 rokov doc. RNDr. František Púchovský, CSc., dlhoročný pracovník Katedry matematiky Vysokej školy dopravy a spojov v Žiline.

Narodil sa 9. 3. 1921 v Chynoranoch. Maturoval v roku 1941 na Učiteľskom ústave v Bánovciach nad Bebravou. Ako učiteľ pôsobil na všetkých stupňoch škôl, počnúc národnou školou, meštianskou školou, gymnáziom a končiac vysokou školou. V rokoch 1947–1950 diaľkovo študoval matematiku a fyziku na Pedagogickej fakulte v Bratislave a potom v rokoch 1951–1956 tú istú aprobáciu na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave. Počas tohto štúdia pôsobil ako stredoškolský profesor na Hviezdoslavovom gymnáziu v Dol. Kubíne. V škole vždy aktívne pracoval s mládežou a venoval sa jej aj mimo vyučovania. Zapájal sa do organizovania

matematickej a fyzikálnej olympiády ako člen OV MO a OV FO v Dolnom Kubíne a ako člen ÚV FO v Prahe.

Na VŠDS nastúpil ako odborný asistent dňa 1. septembra 1960. V roku 1970 pod vedením prof. RNDr. Josefa Korouša, DrSc., získal vedeckú hodnosť CSc. a v roku 1971 titul RNDr. V r. 1974 bol menovaný docentom. Počas svojho pôsobenia na Katedre matematiky VŠDS vykonával a vykonáva rôzne funkcie. V rokoch 1975–1981 bol vedúcim katedry a 9 rokov vykonával funkciu prodekana pre politicko-výchovnú, ideologickú a pedagogickú činnosť na fakulte Prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov. Členom KSČ je od roku 1959 a neustále vykonáva významné stranické funkcie. Viac rokov aktívne pracoval v JSMF. Študentov vie získať pre matematiku, vie vzbudiť ich záujem pre prácu v nej, a to predovšetkým logickým, jasným a metodicky vhodne voleným výkladom na prednáškách.

Je skromný, pracovitý, obetavý, ale pritom iniciatívny a má veľký zmysel pre zodpovednosť, v čom bol vždy vzorom najmä mladým členom katedry. Ako vedúci katedry mal prirodzenú autoritu, čo sa v súčasnosti (i keď už túto funkciu nevykonáva) prejavuje i pri vedení odborných a ideovopolitických seminárov.

Jeho vedeckovýskumná činnosť je zameraná hlavne na ortogonálne polynómy a ich aplikácie. Hneď po príchode na VŠDS začal aktívne pracovať v odbornom seminári „Ortogonálne polynómy a ich aplikácie“, ktorý viedol prof. RNDr. J. Korous, DrSc.; po odchode prof. Korouša prevzal vedenie tohto seminára. Zaoberá sa najmä zovšeobecnenými Jacobiho, Hermiteovými a Laguerrovými polynómami. Je autorom odborných článkov a skript z matematiky pre poslucháčov VŠDS a je obetavým školiteľom aspirantov.

Nevieme si predstaviť naše katedrové posedenia pri slávnostných príležitostiach a katedrové výlety bez spevu a husieľ doc. Púchovského, lebo hudba a spev sú po matematike jeho ďalšia veľká láska.

Pri významnom jubileu mu všetci spolupracovníci a jeho študenti prajú, aby sa ešte dlho mohli tešiť z jeho duševnej sviežosti. Do ďalšieho života mu želáme pevné zdravie, spokojnosť v osobnom živote a ďalšie úspechy v práci.

Pavol Marušiak,

Mariana Marčoková

ŠEDESÁT LET

DOC. VLADIMÍRA BRUTHANSE

V tomto roce oslavil šedesáté narozeniny doc. RNDr. Vladimír Bruthans, CSc., bývalý dlouholetý vedoucí katedry matematiky Vysoké školy strojní a textilní v Liberci a rovněž bývalý dlouholetý předseda liberecké pobočky Jednoty československých matematiků a fyziků.

Narodil se 18. února 1926 v Turnově. Maturu na turnovském gymnáziu vykonal právě v roce osvobození naší vlasti, takže mohl být mezi prvními, kteří nastoupili jako studenti na znovuotevřené české vysoké školy. Studoval matematiku a fyziku na přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po promoci v roce 1950 přišel do Liberce, kde vyučoval na gymnáziu. Brzy byl pro své didaktické schopnosti vybrán krajským národním výborem, aby vyučoval na nově založené škole důstojnického dorostu v Liberci. A odtud ho cesta již vedla na vysokou školu. Krátký čas působil na Vysoké škole chemickotechnologické v Praze. V roce 1954, rok po založení Vysoké školy strojní v Liberci (od roku 1960 je to Vysoká škola strojní a textilní), se vrátil opět do Liberce, aby stál u zrodu katedry matematiky této nové vysoké školy. A tam se brzy stal docentem a později vedoucím katedry.

Po celý život bylo jeho hlavním cílem co nejlépe předávat matematické znalosti studentům. Byl na VŠST od jejího založení, a proto věděl, jak má studentům na technické vysoké škole podávat matematické učivo, aby pro ně bylo stravitelné a aby se přitom neslevovalo z exaktnosti. Prakticky všechny ročníky studentů VŠST od jejího založení poslouchaly jeho přednášky a mnoho z nich studovalo podle jeho skript. A nebyla to jen skripta obsahující vysokoškolskou matematiku. Doc. Bruthans si uvědomoval, že na vysokou školu přicházejí studenti z různých středních škol; jejich znalosti jsou nestejně a ne všichni z nich znají z matematiky to, co by se mělo u nich předpokládat. A tak už v padesátých letech spolu s Antonínem Kejzlarem píše skriptum *Opakování matematiky a deskriptivní geometrie pro studenty vstupující na vysokou školu*, které se později dočkává i knižní podoby v SNTL pod prostým a hrdým názvem *Matematika*. A ještě o dvacet let později píše s Františkem Šimkem a doc. RNDr. Jiřím Wagnerem, CSc., podobné skriptum, obohacené tentokrát i o fyziku. Leckdo se ptává, jak se připravit

k přijímací zkoušce z matematiky na vysokou školu. Kdo zná skripta doc. Bruthanse, má odpověď pohotově.

Jako vedoucí katedry byl doc. Bruthans vždy „primus inter pares“; snažil se být jako všichni ostatní, nedával najevo svou nadřazenost. Když pedagogické úvazky začaly narůstat do nebývalé výše, nikdy si nevzpomněl na to, že je jeho privilegiem mít nižší úvazek než ostatní členové katedry; přednášel a vedl cvičení jako všichni. Potřeboval-li ho někdo požádat o suplování, rozhodně nemusel pociťovat větší rozpaky, než kdyby žádal jiného kolegu.

Po mnoho let byl doc. Bruthans předsedou liberecké pobočky JČSMF. A rozhodně jsme se za jeho předsednictví nenudili. Vyslechli jsme mnoho přednášek domácích i „přespolních“ přednášejících, konaly se semináře pro řešitele MO i FO. Za tuto činnost získal náš jubilant několik čestných uznání od sjezdů JČSMF.

Kromě matematiky má náš jubilant velkou lásku k přírodě, především horské. Ta ho přivedla k turistice a lyžování, později i k horolezectví.

Liberecká pobočka JČSMF přeje doc. Bruthansovi do dalších let všechno nejlepší, především to, aby ho ještě dlouho neopouštěl jeho životní elán. Quod bonum, faustum, felix, fortunatumque sit!

Bohdan Zelinka

VÝZNAMNÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM DOC. ŠANTAVÉ

17. srpna 1986 se dožívá významného jubilea známá brněnská matematická doc. RNDr. Sylva Šantavá, CSc.

Doc. Šantavá je dcera jednoho z našich nejvýznamnějších novodobých architektů, národního umělce prof. ing. arch. Jiřího Krohy. Je dostatečně známo výrazné sociální citění prof. Krohy i jeho významné působení v Levé frontě. Jako komunista byl prof. Kroha perzekvován s celou svou rodinou za buržoazní republiky i za okupace. Mládí doc. Šantavé tedy nebylo snadné a nevyhnula se ani totálnímu nasazení za války. Teprve po válce mohla maturovat na gymnáziu v Brně a v l. 1946–1950 studovala matematiku a fyziku na přírodovědecké fakultě brněnské univerzity.

Od absolvování univerzity působí doc. Šantavá na matematických katedrách brněnských vysokých technických škol civilních i vojenských. Za dlouhou dobu svého působení vstoupila do povědomí matematické i technické veřejnosti jako skvělá učitelka, náročná a spravedlivá, která si vždy — přes své náročné veřejné i školské funkce — našla dostatek času pro individuální práci se svými studenty. Doc. Šantavá měla vždy velký zájem o využití matematických metod v technice, s vytrvalou pílí se věnovala tvorbě osnov matematiky a deskriptivní geometrie na vysokých školách technických, tvorbě programů studia, jeho modernizaci i přestavbě. V l. 1974—1983 úspěšně pracovala jako vedoucí katedry matematiky a deskriptivní geometrie na stavební fakultě VUT v Brně a v této době prokázala plné pochopení pro důležitost tehdy zaváděné výpočetní techniky, vykonala mnoho záslužné práce pro interakci výpočetní techniky s výukou matematiky na fakultě. Je samozřejmé, že se také podílela na tvorbě mnoha zdařilých učebních pomůcek pro matematiku.

Doc. Šantavá začala již za svých vysokoškolských studií spolupracovat se svým významným učitelem, akademikem Otakarem Borůvkou. Pod jeho vedením se zabývala teorií diferenciálních rovnic, zejména teorií transformací řešení lineárních diferenciálních rovnic, která se tehdy intenzivně rozpracovávala v semináři O. Borůvky. Na toto téma publikovala doc. Šantavá řadu vědeckých prací, na jejich základě získala

v r. 1952 akademický titul RNDr. a v r. 1960 vědeckou hodnost kandidáta věd. Také její habilitační práce z r. 1966 se zabývala touto problematikou. Doc. Šantavá je až do dnešního dne členkou semináře akademika O. Borůvky, z něhož — jak je dobře známo — vyšla i celá řada dalších matematiků, kteří v současnosti patří k vedoucím ve svém oboru a jehož členové jsou navzájem i s O. Borůvkou vázání trvalým přátelstvím.

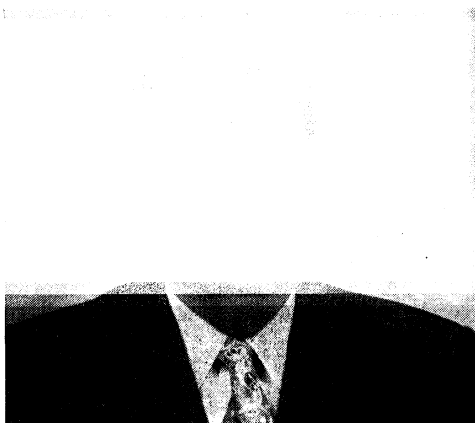
Stručný popis pedagogické i vědecké činnosti ovšem nemůže plně vystihnout osobnost jubilantky. Ve svém životě je také obětavou matkou dvou dětí a vzornou manželkou, milou a obětavou spolupracovnicí všech učitelů katedry matematiky a deskriptivní geometrie fakulty stavební VUT v Brně.

My všichni, kteří doc. Šantavou známe a máme ji rádi, jí přejeme mnoho dalších spokojených let plodného života, věnovaného nejen matematice a jejím aplikacím, ale i zahrádkaření a dalším osobním zájmům.

Jan Voráček

ŠEDESÁTINY DOCENTA JOSEFA VALY

Doc. RNDr. Josef Vala, CSc., se narodil 7. 10. 1926 v Brně. Středoškolská studia ukončil maturitou v roce 1945 v Tišnově a v témže roce začal studovat na přírodovědecké fakultě v Brně obor matematika — deskriptivní

geometrie. Toto studium ukončil v roce 1950 státní zkouškou. Po ukončení studia na přírodovědecké fakultě se stal asistentem ústavu deskriptivní geometrie Vysoké školy technické v Brně, na VUT působí dodnes. Na přírodovědecké fakultě v roce 1952 získal doktorát přírodních věd a v roce 1960 vědeckou hodnost kandidáta matematicko-fyzikálních věd. Habilitoval se na Vysokém učení technickém a 1. ledna 1963 byl jmenován docentem. V této funkci působí dosud.

Ve vědecké práci se především zaměřil na diferenciální geometrii, zejména přímkových útvarů, jejich dvojic a soustav lineárních prostorů. Výsledky své práce z této tematiky publikoval v pětadvaceti článcích v různých matematických časopisech a ve Sborníku VUT. Řadu let je odpovědným řešitelem výzkumných úkolů z diferenciální geometrie, které jsou řešeny na katedře matematiky a deskriptivní geometrie stavební fakulty VUT. Řešiteli těchto úkolů jsou i pracovníci jiných fakult VUT. Od roku 1965 je docent Vala školitelem vědeckých aspirantů a vychoval několik odborníků z diferenciální geometrie, z toho jednoho cizince (nyní docenta ve Varně). Pro členy katedry vedl několik seminářů z diferenciální geometrie a řadu let byl tajemníkem semináře diferenciální geometrie prof. Klapky. Napsal mnoho recenzí a referátů o matematických pracích pro naše i zahraniční časopisy.

Na fakultě zastává funkce v různých komisích, zejména v pedagogické a v radě studentské vědecké a odborné činnosti. Vedl několik studentských vědeckých kroužků, jejichž členové se úspěšně umístili ve fakultních i celostátních kolech SVOČ. Byl členem přípravných a organizačních výborů pro vědecké konference FAST. Mnoho let je na katedře vědeckým tajemníkem.

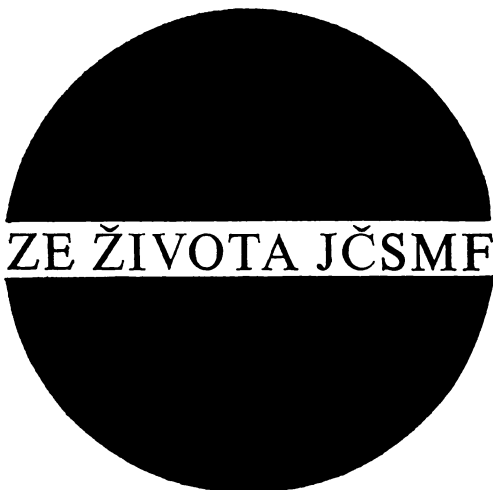
Během svého pětaticetiletého působení na stavební fakultě se plně věnoval pedagogické činnosti. Jako učitel je velmi oblíben pro srozumitelnost výkladu, citlivý poměr ke studentům a ochotu obětavé pomoci. Přednášel matematiku i deskriptivní geometrii ve velkých skupinách a byl též pověřován výukou studujících při zaměstnání. I přes rozsáhlou uvedenou výukovou činnost se plně věnoval mimo rámec svých povinností konzultacím pro posluchače, vědecké aspiranty i pro učitele kateder stavební fakulty. Pro zabezpečení výuky deskriptivní geometrie napsal skripta, která vyšla již v několika vydá-

ních. Za svoji velmi úspěšnou pedagogickou činnost byl několikrát oceněn děkanem stavební fakulty a rektorem VUT.

Přes dvacet let je důvěrníkem JČSMF na katedře matematiky a deskriptivní geometrie a byl také několik let revizorem brněnské pobočky JČSMF.

Dlouholetá činnost doc. Valy na stavební fakultě se vyznačuje mimořádnou pracovitostí, skromností a obětavostí při výchově studentů a vědeckých pracovníků. Do dalších let přejeme doc. Valovi hodně zdraví a mnoho dalších úspěchů ve vědecké a pedagogické práci.

J. Vaněk

Zprávy o jednorázových akcích je třeba dodávat redakci do 1 měsíce od skončení akce.

SETKÁNÍ ČESKÝCH MATEMATIKŮ ZE VŠECH TYPŮ ŠKOL

Ve dnech 14. – 17. listopadu 1985 se konalo v Mariánských Lázních v Juniorhotelu Krakonoš 2. setkání českých matematiků ze všech typů škol. Tuto konferenci pořádala Jednota československých matematiků a fyziků ve spolupráci s ministerstvem školství ČR. Předmětem jednání konference byla výpočetní technika na